

DUYÊN VÔ MINH DIỆT

# DUYÊN VÔ MINH DIỆT





**Trưởng lão Thích Thông Lạc**

Trích: **Mười hai cửa vào đạo**

Muốn sinh, già, bệnh, chết chấm dứt thì phải đoạn diệt hoàn toàn vô minh. Muốn đoạn diệt vô minh chúng ta phải diệt cái gì trước. Vậy chúng ta hãy lắng nghe đức Phật dạy:

## DUYÊN VÔ MINH DIỆT



**“Từ VÔ MINH diệt các HÀNH diệt.  
Từ HÀNH diệt nên THỨC diệt.  
Từ THỨC diệt DANH SẮC diệt.  
Từ DANH SẮC diệt LỤC NHẬP diệt.  
Từ LỤC NHẬP diệt XÚC diệt.  
Từ XÚC diệt THỌ diệt.  
Từ THỌ diệt ÁI diệt  
Từ ÁI diệt HỮU diệt.  
Từ HỮU diệt THỦ diệt.  
Từ THỦ diệt SINH diệt.  
Từ SINH diệt ƯU BI, SẦU KHỔ, BỆNH TỬ diệt.**

**Từ ƯU BI, SÂU KHỔ, BỆNH TỬ diệt VÔ MINH diệt.**

**Như vậy toàn bộ khổ uẩn 12 nhân duyên này đoạn diệt. Thì tất cả các khổ của con người đều bị diệt".** (42 Tương Ưng tập 2)

Theo như lời đức Phật dạy ở trên, người không hiểu 12 nhân duyên là người không sáng suốt (người mù mờ) nên luôn luôn bị VÔ MINH che đậy, từ đó mới bị THAM ÁI trói buộc. Vì thế, thân tâm luôn luôn chạy theo 12 nhân duyên sinh khởi, chịu mọi khổ đau sinh, già, bệnh, chết. Và chính không đoạn diệt 12 nhân duyên, nên khi thân hoại mạng chung phải tiếp tục tái sinh luân hồi và chịu muôn vàn sự khổ đau không bao giờ dứt. Trong Kinh Tương Ưng đức Phật dạy: **"Này các thầy Tỳ kheo, các thầy bị VÔ MINH che đậy nên mới bị THAM ÁI hệ phục, thân này của người ngu được sanh khởi. Vô minh ấy, người ngu không đoạn tận. Tham ái ấy, người ngu không tận trừ. Vì sao?**

**Này các Tỳ kheo, người ngu sống Phạm hạnh không phải vì chân chính đoạn trừ khổ đau. Do vậy người ngu, khi thân hoại mạng chung, đi đến một thân khác. Do đi đến một thân khác, người ấy không thoát khỏi sanh, già, bệnh, chết, sầu, bi, khổ, ưu, não, Ta nói rằng: "Người ấy không thoát khỏi đau khổ" ".** (50 Tương Ưng tập 2)

Một người hiền trí thông suốt 12 nhân duyên, nên họ biết 12 nhân duyên này đều là một chuỗi vòng tròn không có lối thoát ra, chỉ có đoạn trừ VÔ MINH, nhưng khi đoạn trừ vô minh nên tâm trí sáng suốt vô cùng, nhờ tâm trí sáng suốt nên họ chấp nhận sống đời sống phạm hạnh để tận trừ 12 nhân duyên, nên mới thoát ra khỏi sinh, già, bệnh, chết, ưu bi, sầu khổ...

Chúng ta hãy lắng nghe đức Phật dạy: **"Và này các Tỳ kheo, bị vô minh che đậy, nên mới bị tham ái hệ phục, thân người hiền trí được sinh khởi. VÔ MINH ấy, người Hiền trí đoạn tận. THAM ÁI ấy, người hiền trí tận trừ. Vì sao?**

**Này các Tỳ kheo, người hiền trí sống Phạm hạnh, vì chân chánh đoạn trừ khổ đau. Do vậy người hiền trí, khi thân hoại mạng chung, không đi đến một thân khác (tái sinh). Do không đi tái sinh, vị ấy thoát khỏi sinh, già, bệnh, chết, sầu, bi, khổ, ưu, não. Ta nói rằng: "Vị ấy thoát khỏi đau khổ" ".** (50 Tương Ưng tập 2)

**Trưởng lão Thích Thông Lạc**

Trích: **Mười hai cửa vào đạo**